

## **KÚRIA**

Bfv.I.412/2018/10. szám

A Kúria Budapesten, a 2018. év június hó 5. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

### **v é g z é s t:**

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Budapest Környéki Törvényszék 4.B.112/2015/246. számú ítéletét és a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.89/2017/24. számú ítéletét II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

### **I n d o k o l á s**

A Budapest Környéki Törvényszék a 2017. február 28-án meghozott 4.B.112/2015/246. számú ítéletében a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés], ezért hét év hat hónap szabadságvesztésre és öt év Magyarország területéről kiutasításra ítélte, a szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani, megállapította, hogy a terhelt legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A bíróság elrendelte a terhelttel szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.XVII.28658/2008/80. számú ítéletével kiszabott két év börtönbüntetés, valamint a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 3.B.III.832/2012/13. számú ítéletével kiszabott hét hónap börtönbüntetés végrehajtását.

A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2017. május 17-én jogerőre emelkedett 3.Bf.89/2017/24. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a terhelt cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntette kísérletének minősítette, melyet társtettesként követett el, a szabadságvesztés büntetését öt év hat hónapra enyhítette, a kiutasítás büntetést mellőzte, egyebekben a törvényszék ítéletét helybenhagyta.

A jogerős ügydöntő határozat ellen a II. rendű terhelt nyújtott be a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára - tartalmát tekintve a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjára is - alapított felülvizsgálati indítványt.

Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tényként állapította meg a nyomozó hatósággal történő együttműködését, amely kilátásba helyezte, hogy amennyiben kísérleti szakban maradt volna a bűncselekménye, akkor az eljárást a Btk. 10. § (4) bekezdése, vagy a 11. § (2) bekezdése alapján meg kellett volna szüntetni. A másodfokú bíróság ugyanakkor megállapította a bűncselekmény kísérletét, de ennek ellenére ezzel a kérdéssel nem foglalkozott. Ezért a jogerős határozatban megállapított tényállás megalapozatlan, és a másodfokú bíróság az ezzel összefüggő indokolási kötelezettségének sem tett eleget, ehelyett az ítéletet felülmérlegelte, amelyet csak bizonyítás felvétele esetén tehetett volna meg. A bíróságok a büntetés-kiszabási elveket sem tartották be, ugyanis ha nem szüntették meg vele szemben a büntetőeljárást, akkor lényeges enyhítő körülményként kellett volna értékelniük a hatóságok tájékoztatását és az önkéntes visszalépést. A bíróságok mindezen túl a büntetés kiszabása során a belső arányosság követelményére sem voltak tekintettel.

Ezért a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az alapügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, illetőleg a határozatok megváltoztatását és a törvénynek megfelelő határozat hozatalát indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség nyilatkozata szerint a Fővárosi Ítéltábla mellőzte a törvényszék ítélete 10. oldal utolsó bekezdésében írt azon megállapítást, mely szerint a II. rendű terhelt 2014. június 26. napjától együttműködött a rendőrséggel, az elkövetés egyes körülményeiről a rendőrhatóságot informálta. Indokolása szerint a II. rendű terhelt által 2015. szeptember 17. napján tett vallomásaiban hivatkozottakat, miszerint a nyomozó hatósággal bármilyen módon is együttműködött, cáfolta a BRFK Bűnügyi Helyettesének adatszolgáltatása. Továbbá a II. rendű terhelt is akként nyilatkozott, hogy a kábítószerrel kapcsolatos egyeztetésekre közte és a terhelt-társak között jóval a 2014. június végi igazoltatása előtt sor került és a rendőrséggel való kapcsolatától függetlenül is megvalósították volna a behozatalt és

eladást. Az iratok alapján az is megállapítható volt, hogy a hatóságnak már a II. rendű terhelt igazoltatása előtt is tudomása volt a tervezett bűncselekményről. A II. rendű terhelt vallomása alapján pedig az is egyértelmű, hogy fel sem merült benne annak gondolata, hogy a magatartást abbahagyja, sőt, épp ellenkezőleg, mindenképpen annak befejezése érdekében tevékenykedett, és kizárólag a rendőri intézkedés volt az, amely az átadást megghiúsította. Ebből következően a II. rendű terhelt az indítványt olyan tényre alapítja, amely az irányadónak tekintendő tényállásban nem szerepel.

A tényállás esetleges megalapozatlansága a felülvizsgálati eljárás keretei között törvényi tilalom folytán nem vizsgálható, a II. rendű terhelt pedig lényegében a tényállás megalapozatlanságából kiindulva tartja megállapíthatónak az indokolási kötelezettség megsértését is, amely az érdemi felülvizsgálatot úgyszintén nem alapozza meg. Az ítélet idézett indokolásából kitűnően azonban az indítvány érdemét tekintve is alaptalan. A büntetés kiszabásával összefüggő mérlegelő tevékenység támadása és az egyéb, relatív jellegű eljárási jogszabálysértések ugyancsak kívül esnek a felülvizsgálat körén.

Ezért azt indítványozta, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 421. § (2) bekezdés I. tétele alapján utasítsa el (BF.408/2018/1-I.).

.-.-.

A Kúria a megtámadott határozatokat - a Be. 424. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva - a Be. 423. § (4) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján, a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében vizsgálta felül.

Emellett a Be. 423. § (5) bekezdése szerint eljárva a 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt - és az indítványozó által nem hivatkozott - esetleges más eljárási szabálysértésekre is tekintettel volt, azonban ilyen, a 373. § (1) bekezdés I. b) és c) pontjában, valamint II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott - feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező - eljárási szabálysértést nem észlelt.

A Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja szerint felülvizsgálati ok és egyben a Be. 373. § (1) bekezdés III. a) pontja szerint feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés az indokolási kötelezettség megsértése.

A törvényhely szerint azonban az indokolási kötelezettség megsértése csak akkor eredményez felülvizsgálatot is megalapozó

eljárási szabálysértést, ha a megtámadott határozat indokolása valamely tény- vagy jogkérdés kapcsán olyan mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, mire alapozta a bíróság a döntését.

Az indítványban hivatkozottakkal szemben - mint ahogy azt a Legfőbb Ügyészség a nyilatkozatában kifejtette - az ítélet tábla ítéletének indokolásában (6. oldal utolsó bekezdés, 7. oldal 1. bekezdés) részletesen számot adott arról, hogy miért mellőzte az első fokú ítélet azon megállapítását, mely szerint a II. rendű terhelt a rendőrséggel együttműködő személy lett volna. Az ítélet tábla - és a terhelt által vitatott részében a törvényszék is (első fokú ítélet 27. oldal 2. bekezdés) - egyebekben is eleget tett az indokolási kötelezettségének, számot adott a cselekmény jogi minősítésével és a büntetés kiszabásával kapcsolatos döntéséről is.

A felülvizsgálati indítványnak így az abszolút eljárási szabálysértésre hivatkozó része alaptalan.

A Be. 423. § (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. Ebből az következik, hogy a jogerős ítéleti tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, a felülvizsgálat keretében nincs lehetőség sem a bizonyítékok újraértékelésére, sem további bizonyítás lefolytatására, és ezzel összefüggésben a jogerős határozatban írtaktól eltérő tényállás megállapítására.

A terhelt a bűnösségének megállapítását - a tényállásban nem szereplő büntethetőségi akadályra hivatkozva - éppen a tényállás támadásán keresztül vitatja, amire azonban nincs törvényes lehetőség, a felülvizsgálati indítvány ezen része a törvényben kizárt.

A kábítószer-kereskedelem [Btk. 176. § (1) bekezdés III. fordulat, (3) bekezdés] büntetést a törvény öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegeti, így a II. rendű terhelttel szemben kiszabott öt év hat hónap szabadságvesztés kiszabására ezen keretek között került sor.

A büntetést sérelmezve felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetve a büntetés végrehajtását a törvényben foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel [Be. 416. § (1) bekezdés b) pont]. Amennyiben a minősítés törvényes és a büntetés egyéb anyagi jogi szabályt nem sértett meg, mérlegelési jogkörben és törvényes keretek között kiszabott büntetés mértéke felülvizsgálati eljárásban nem támadható, nincs

lehetőség a büntetés kiszabása során irányadó körülmények újraértékelésére. Következésképpen a felülvizsgálati indítvány ezen része is a törvényben kizárt.

Ezért a Kúria a megtámadott határozatokat a II. rendű terhelt tekintetében a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezést a Be. 3. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja kizárja. A felülvizsgálati indítvány ismételt benyújtásával kapcsolatos tájékoztatás a Be. 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy ez esetben a Kúria - a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel - az indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2018. június 5.

Dr. Csák Zsolt s.k. a tanács elnöke, Dr. Vaskuti András s.k. előadó bíró, Dr. Domonyai Alexa s.k. bíró

A kiadmány hitelével:  
TóthLné  
bírószági tisztviselő